

‘Het akkoord, euh... Sinds ik hier zit, ben ik wat wereldvreemd’

In de nacht dat Brussel koortsachtig onderhandelde over de toekomst van de euro, hadden de Occupy-bezitters van het Beursplein in Amsterdam andere zorgen. ‘Straks denkt de buitenwereld dat we supervaag bezig zijn.’

Door **Haroon Ali** en **Anneke Stoffelen**

WOENSDAG

10:30 Op de twaalfde dag van Occupy Amsterdam wordt het bezette en volgestouwde Beursplein heringericht. De Schotse zwerwer Robert kijkt toe hoe de Occupy'ers een nieuwe tent bouwen. Grijnzend laat hij een verwijderingsbevel van de politie zien, vanochtend uitgeschreven. 'Ik maakte te veel lawaai.' Maar hij is er nog steeds, al vindt hij Occupy Amsterdam maar zozo. 'Die kerel daar doet of hij hier de baas is, alleen omdat hij zo'n oranje jekkie aan heeft.' De beweging laat zich er graag op voorstaan geen leider te hebben, iedereen is gelijk. Toch staat de 36-jarige Jaap Simonis - baardje, gebreide trui en rode haarband - als een voorman taken te verdelen. 'Ik zie gewoon wat er moet gebeuren.'

11:00 In de witte tent doet een groepje Occupy'ers strek- en ademhalingsoefeningen onder leiding van de Britse danseres Sarah Kate. 'Softness is your power.' Daarna joggen ze door het kamp en knuffelen ze voorbijgangers. De bewakers van het Beursgebouw lachen hen uit. 'Waar demonstreren zij nou weer tegen?', vraagt een voorbijganger geërgerd.

11:45 'Een groep superintelligente jonge mensen werkt hard om hier iets te bereiken', zegt Coline (23), een Rotterdamse psychologiestudente. Maar journalisten brengen het kamp clichématig in beeld, vinden veel Occupy'ers. Blowende activisten met rastahaar, zwerwers gewapend met halve liters euroshopperbier. Coline is niet tegen werk of kapitalisme, maar wel moet de welvaart eerlijker verdeeld. Vandaag probeert ze zwerwers die langskomen om drugs en alcohol te gebruiken naar opvangadressen te sturen. Ze veroorzaken overlast, 'maar het ergste is dat ik hun gezondheid hier zie aftakelen'. Een jongen in een zwart vest die niet bij is uit een paddotrip, stuurt Coline naar huis voor een goede maaltijd en slaap. Een uur later loopt hij nog steeds verdund tussen de tentjes.

14:00 Tijd voor de workshop 'politiek activisme door flashmobs'. Volgens cursusleidster Crystal Lammers moet Nederland terug naar zelfvoorzienendheid. Dat wil ze bereiken via 'een leuke flashmob om de politiek bij de les te trekken. Denk aan liedjes zingen, klappen, de sirtaki dansen.' Een tent verderop leidt politicologiestudent Sam de Nijs een groep die een papieren krant in elkaar draait om uit te delen op de demonstratie van zaterdag. Bijna alles moet nog worden geschreven, maar Sam wil binnen twee dagen naar de drukker. 'Misschien is knippen en plakken op A3-formaat het meest haalbare. Dat heeft ook iets anarchistisch.'

16:05 De zon breekt door. Een paar Oost-Europeaanen zetten technomuziek op, een Pools meisje zwalkt op de beat. Wat ze hier doet? 'Protesting... for equality.' Haar ogen draaien alle kanten op. Midden op de stoep zit een witblonde Tsjechische jongen, aan zijn voeten een protestbord 'Stop corporate greed'. Hij lacht uitbundig, maar een gesprek is onmogelijk: 'No English... peace man.'

17:15 Wat moet er op de flyers voor de demonstratie van zaterdag? De werkgroep Actie is er na anderhalf uur overleg nog steeds niet uit. Sam de Nijs gooit met lichte irritatie zijn pen op tafel: 'Het lijkt me het beste als we nu een besluit nemen, de folders moeten naar de drukker.'

18:30 De dagelijkse vergadering - 'general assembly' - begint. 'We vergaderen op basis van consensus', roept voorzitter Ernst. Met de handjes wapperen betekent dat je het ergens mee eens bent, met vingergebaren kun je aangeven iets te willen opmerken. Over de praktische punten - hoe laat gaat de grote witte tent dicht? - bereikt de groep overeenstemming. Maar de inhoudelijke discussie over de Tobin Tax, een belasting op valutatransacties, split de groep. 'Als we

Elke dag om 18.30 uur begint op het Beursplein de *general assembly*, de dagelijkse vergadering van de Occupy'ers. internet kunnen meekijken. Dat gaat niet altijd goed. 'We hebben 110 kijkers, maar ze verstaan niets van wat jullie

Occupy mogelijk naar Zuidas

Burgemeester Van der Laan zal de activisten vandaag op het Beursplein de suggestie doen hun kamp naar de Zuidas te verplaatsen, het zakenhart van Amsterdam. Het voorstel volgt op het plan van een aantal Occupy'ers om op het Museumplein een tweede kamp in te richten. Stadsdeel Amsterdam-Zuid ziet die locatie niet zitten.

Superintelligente mensen proberen hier wat te bereiken

Coline (23)
Studente psychologie

niet eens consensus kunnen bereiken over zo'n kleine maatregel, denkt de buitenwereld dat we supervaag bezig zijn', verzucht Liesbeth, een werkloze docente. Na bijna twee uur wordt de vergadering besloten met het verzoek etensresten op te ruimen. 'Er zijn ratten gesignaleerd.'

19:55 Robert Ernst broedt ondertussen op een tweede Occupy-kamp. Hij slaapt sinds zondag op het Beursplein, maar stoort zich aan de 'graaiers': alcoholisten en zwerwers die 'mis-

bruik maken van het harde werk van vrijwilligers'. Op het Museumplein moet vrijdag een veiliger, rustiger en schoner kamp komen. 'Achter mijn rug hoor ik: hij denkt dat hij het beter kan, maar ik wil alleen het mooie basisprincipe van Occupy voortzetten.' Ernst speelt open kaart naar politie en burgemeester. 'Als we van het Museumplein worden verjaagd, komen we gewoon terug. Het is toch raar als een veilig en duurzaam kamp wordt verboden, terwijl je dit hier allemaal gedooft.'

21:15 Muziek in de witte tent. Blueszanger Terry Man: 'We're going down, down, down, slowly, slowly.' Daarna dragen studenten met artistieke snorretjes hun schrijfsels voor: 'Het volgende gedicht heet *Sociale Dienst*'.

23:45 Dakloze Gepke de Leef is er pas een dag, maar heeft het geschopt tot 'peacekeeper', een nachtwaker gewapend met portofoon. Als de witte tent voor de nacht wordt leeggeruimd, gaat het mis. Een vrouw geeft een man een mep na een ruzie om een sigaret. Een Israëliëse jongen die onder in-

vloed lijkt, wekt irritatie bij de actievoerders en weigert het kamp te verlaten.

DONDERDAG

00:30 De Israëliër rent alle kanten uit, een *peacekeeper* met zwarte cowboyoed blijft hem volgen.

00:45 Er zijn nu zeven politieagenten in het kamp. 'Ze willen me weg hebben omdat ik Joods ben', roept de jongen. Onzin, roept de rest. De politie zegt weinig te kunnen doen, omdat het plein een openbare ruimte is en de jongen niet agressief is. 'Wat is dat nou, haal hem hier weg', gilt iemand.

01:15 De laatste twee politieagenten gaan weg, de Israëliëse jongen loopt nog altijd vrij rond.

02:00 De 'parttimers', Occupy'ers die niet op het plein slapen, zijn naar huis. Sommige actievoerders gaan hun tent in, anderen blijven om de staat van de

We're going down, down, down, slowly, slowly

Terry Man
Blueszanger op het Beursplein

wereld te bespreken. Over de euro-top die in Brussel gaande is, heeft niemand het. 'Een sigaret? Ik heb liever een joint', mompelt een man.

05:10 Buiten klinkt rumoer. RTL 4 komt langs met een infraroodcamera om te inventariseren hoeveel van de pakweg honderd tentjes worden beslapen. Volgens hun schatting is dat slechts 20 procent. De Occupy'ers zijn furieus over de inval en er wordt geprobeerd om de cameraploeg van het kamp te verwijderen. 'Wat je krijgt, is dat ze de kuttstukjes eruit knippen

met die lege kuttentjes. Met beelden van één leeg tentje zeiken ze alles af', klaagt een man. De NOS is ook met een busje gearriveerd.

08:20 De geur van wiet is in de tent te ruiken, buiten worden blikjes bier opengetrokken. Een politieagent houdt twee ruziënde jongens uit elkaar. De Israëliëse jongen speelt verstoppertje met zijn slaapzak. Dat er vannacht in Brussel een akkoord is bereikt over de schulden crisis, gaat aan iedereen voorbij. Er wordt vooral geaasd op het vrijgekomen plekje in het kamp, en op de tent zelf.

08:55 Als voedingstudent wordt uitgelegd dat vannacht is besloten om het Europese noodfonds te vervier- of vijfvoudigen, de Griekse staatsschuld met eenderde te verminderen en banken te verplichten om hun kapitaalbuffers te verdubbelen, is zijn antwoord: 'Het is dweilen met de kraan open, uitstel van executie.' De fulltime kampbewoner heeft door dat hij een beetje vaag is: 'Sinds ik hier zit, ben ik wat wereldvreemd.'